

Om dåp i Den norske kirke

De fleste steder er dåp en del av søndagens gudstjeneste, men noen steder er det også egne dåpsgudstjenester. Dåpen kan enten skje ganske tidlig i gudstjenesten eller etter prekenen. I noen menigheter er det vanlig at noen fra hvert dåpsfølge kommer inn i kirken i prosesjon sammen med prest og klokker, før gudstjenesten starter.

Dåpen – en gave

Åpningsordene i dåpsliturgien framhever dåpen som en gave, som løfte og som inngang til fellesskap både lokalt og globalt. Bibelens mest kjente vers blir lest: ”For så høyt har gud elsket verden at han gav sin sønn den enbårne, for at hver den som tror på ham ikke skal gå fortapt, men ha evig liv (Evangeliet etter Johannes 3,16).

Dåp og bekjennelse

Før selve dåpshandlingen ber presten foreldre og faddere om å reise seg. Deretter blir det sagt hva som er foreldrenes og [faddernes](#) spesielle oppgave. Deretter reiser alle i kirken seg og bekjenner den kristne tro.

En voksen dåpskandidat blir spurt om han eller hun sammen med den kristne menighet vil bekjenne forsakelsen og troen som de blir døpt til. Den trosbekjennelsen som blir brukt, ble utformet allerede på 300-tallet, og brukes hver søndag i kirker over store deler av verden.

Tradisjoner gir trygghet

Etter trosbekjennelsen helles dåpsvannet i fatet på døpefonten. Noen steder får en i dåpsfølget hjelpe til med det. Mange steder er både døpefont og dåpsfat gammelt. Det kan gi en spesiell opplevelse av trygghet og tilhørighet når den nye generasjon bli døpt fra det samme dåpsfatet som ble brukt da eldre familiemedlemmer ble døpt.

Korstegn og hilsen

Presten spør om navnet til barnet eller nevner den voksnes navn. Deretter tegner presten et kors over brystet til barnet og leser en hilsen som ble brukt i den gamle israelittiske gudstjenesten: ”Gud bevare din utgang og din inngang fra nå og til evig tid”.

Når presten spør om foreldre og faddere ønsker at barnet skal bli døpt er det den som bærer som skal svare. Selve dåpen skjer når presten øser vann tre ganger over hodet til barnet eller den voksne, i Faderens og Sønnens og Den hellige ånds navn.

Etter dåpshandlingen legger presten hånden på hodet til den dømte. Dette er med på å understreke den dømtes nærhet til Gud, og er en handling Jesus har lært oss. Dåpshandlingen avsluttes med en takk til Gud for gavene og løftene i dåpen.

Oppdrag fra Jesus

Jesus dømte ikke, men utfordret mennesker han møtte til å være sammen med ham og følge ham. Ved barnedåp kommer dette tydelig fram i den ene teksten som blir lest om Jesus som tar barna inn til seg og velsigner dem (Evangeliet etter Markus 10,13-16). Etterfølgere til Jesus fikk i oppdrag å gi dåpen videre til mennesker over hele verden og å undervise om Guds gode vilje med menneskenes liv. Den andre bibelteksten som blir lest handler om dette (Evangeliet etter Matteus 28,16-20).